

Kimsenin askeri olmayacağız!

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 467 ■ 07 Haziran 2013 ■ Fiyatı: 25 krş.

**HER YER
GEZİ
HER YER
DİRENİŞ**

**Özgürlük
istiyoruz!**

Korku duvarını aşan hareket

27 Mayıs akşamı Gezi Parkı'nda ağaçların sökülmesi girişimine karşı 10 aktivist Gezi Parkı'nda oturma eylemine başladı. Bir hafta içinde 70'i aşkın ilde 300'den fazla gösteriye yaklaşık 1 milyon kişinin katılımıyla, AKP hükümetini tarihinin en önemli siyasi kriziyle karşı karşıya kaldı.

Türkiye'ye yayılarak süren hareket tüm siyasi dengeleri sarsan büyük bir hareket. Bu hareketin bir günde şekillenmedi. AKP'nin neoliberal kibri, toplumda büyük bir tepkiyi biriktirdi. Tepkinin ilk nedeni, başbakanın üslubu. Dışlayan, %50'lik oy desteğine yaslanarak "dediğim dediğim" olan, "aşağılayan", umursamayan, kendisi gibi düşünmeyen insanları böcek yerine koyan tavrı. Bu tavrı, yasakçı ve toplumun çeşitli kesimlerinin yaşam biçimlerine müdahale eden tutumlarla el ele gitti. Kürtaj yasağı, çevre katliamı, kentsel dönüşüm, HES'ler, nükleer santral, 3. Köprü, Taksim projesi, kamusal alanların özel sermayeye devri, toplu ulaşım alanlarının otellere satılması, alkol yasağı, Çamlıca'ya cami yapılması, ertesi gün hapının reçeteye bağlanması, 3. Köprüye Alevilerin katili Yavuz Sultan Selim adının verilmesi, Emek Sineması'nın yıkımı, kömürlü termik santral yapma çılgınlığı...

Bunların üstüne, hükümetin gösterilere sık sık, aşırı bir şekilde gaz bombasıyla müdahale etmesi, tepkiyi biriktirdi.

Taksim'deki gösteri yasağı, Erdoğan'ın yine küçümseyici tavırla, toplumsal öfkenin birikmesini hızlandırdı.

Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu ve her hangi bir kalıba sığması mümkün olmayan harekete hareket Taksim Gezi Parkı'nı yeniden kazandı andan itibaren ulusalcılar da harekete müdahale etmeye başladı.

Şimdi, hem hareketin taleplerini kazanması için hem de bu harekettten milliyetçi özelemlerle cuntaya davetiye çıkartmaya çalışanları geriletmek için mücadeleyle devam edeceğiz.

Erdoğan'ı da gerileteceğiz, milliyetçileri de. Neo liberal kibri de yeneceğiz darbe severliği de.

Ankara Kızılay Meydanı

İzmir sokakları

AKP'nin ilk büyük yenilgisi

Önce ağaçları korumak için parkta oturma eylemi başlatanlara polis hunharca saldırdı ve bugün hükümetin yenilgisi ile biten süreç başladı. Direniş giderek Gezi Parkı'ndaki ağaçların kesilip kesilmemesinden çıkarak polisin şiddetine karşı bir harekete dönüştü.

Gezi Parkı direnişini hiçbir siyasi örgüt düzenlemedi, aylardır süren bir sessiz direnişin sonucunda eylem başladı ve hızla büyüdü. Bütün büyük eylemler böyle başladı ve sürer.

Gezi Parkı direnişine çeşitli güçler müdahale etti. Bunlardan birisi de ulusalcılardı. Zaman zaman 10. Yıl Marşı söylendi, "Mustafa Kemal'in askerleriyiz" sloganı atıldı. Kimileri bu direnişin barış ve çözüm sürecini karalamak için kullandı. Kimileri hareketin içinde Kemalistler de var diye hareketi karalamaya çalıştı, ama hareket bütün bu müdahaleleri aştı ve kazandı.

Gezi Parkı direnişisi, AKP hükümeti için ilk büyük yenilgidir. Hükümet, halkın mücadelesini küçümsedi ve

polisin bütün şiddetine rağmen yenildi.

Eğer hareket Gezi Parkı direnişindeki özelliklerini korursa; sekte olmazsa, birleştirici olabilirse, AKP tabanının bazı bölümlerini de kazanabilirse, şiddete karşı yılmadan direnirse, AKP sokakta yeni yenilgiler alır.

Şurası açık ki, Gezi Parkı direnişisi AKP seçmenlerini etkiledi, kısmen hareket geçirdi. İşte AKP için belki de sonun başlangıcı bu olabilir. Devrimci Sosyalist İşçi Partisi, Gezi Parkı direnişine ilk gününden itibaren katıldı, diğer güçlerle birlikte mücadelede aralıksız yer aldı.

Şimdi görevimiz, bu direnişin özelliklerini daha çok tartışmak ve yerleştirmektir.

Barış ve çözüm sürecinin başlaması bir dönemeçti, Gezi Parkı direnişisi ile birlikte özgürlükler mücadelesinde de bir yeni döneme girildi. Hepimize kolay gelsin.

DSİP Genel Başkanı Doğan Tarkan

(1 Haziran 2013)

Polis terörüne son!

Gezi Parkı ağaçlarını korumak isteyen aktivistlere yönelik polis terörü bardağı taşıran son damla oldu. 1 Mayıs'ta, işine giderken, maçta ya da evde oturken kimsiyasal bir silah olan biber gazına maruz kalanlar öfkeyle sokağa döküldü. Polis üzerimize binlerce gaz bombası attı, tazyikli su sıkı, plastik mermi sıkı, coplandı, tekmeledik.

8 güne dair rakamlar polis terörünün ulaştığı boyutu gösteriyor: 2 ölü, 43 ağır yaralı, binlerce hafif yaralı insan,

4 bin gözaltı.

Ağır yaralananlardan biri de Ankara'daki direnişçilerden DSİP üyesi Seval Duman. Seval yoldaşımız polisin hedef göztererek, yakın mesafeden attığı gaz bombasıyla başından vuruldu. İki gün bilinci kapalı kalan ve ölümlerine karşıya alan Seval Duman direnişle hayata tutundu. Şimdi durumu iyileşiyor.

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç polisin şiddetini kabul etti ve özür diledi. Ancak ertesi gün Ankara'da barışçıl bir

DSİP üyesi Seval Duman hastaneye kaldırılırken de slogan atıyordu

şenlik yapan kitleye yine onlarca gaz bombası atıldı. Özür yetmez! Yalanlarımızla bizi kandıramazsınız. Biber gazı yasaklanmalıdır. Devlet terörünün tüm sorumluları istifa etmelidir. Aralarında DSİP üyelerinin de olduğu

farklı görüşlerden aktivistler "Polis Terörüne Son" imza kampanyası başlattı. Siz de Gezi parkı'ndaki standımıza uğrayıp imza atabilir ya da internet üzerinden kampanyaya katılabilirsiniz: www.polisteroruneson.org

Gezi Parkı direnişinde ırkçılığa ve faşizme yer yok!

27 Mayıs gecesinden 1 Haziran'a kadar kıyasıya bir direniş gösterdik. Polisi püs-kürttük.

Gezi Parkı'nı geri aldık. O vakte kadar ortalıkta gözük-meyen ulusalcı, milliyetçi ve faşist gruplar, polisin çekilme-sinden sonra aramıza karıştı ve nefret söylemiyle hareketi bölmeye başladılar.

Direnin başından itibaren varolan BDP'li arkadaşlarımızı za saldırdı, Kürt düşmanlığı yaptılar.

Direnin katılan başörtülü arkadaşlarımızı taciz ettiler, İslam düşmanlığı yaptılar.

Polislerini üzerimize salan başbakana "Ermeni dölü" dediler, Ermeni düşmanlığı yaptılar.

Birçok ilde Kürtlere ve sosya-listlere karşı saldırı düzenlen-yenler, Gezi Parkı direnişini milliyetçileştirmeye, buradan bir darbe çıkartmaya, barışı ve çözümü engellemeye, CHP-MHP koalisyonu işbaşına getirmeye çalışıyor.

Kürt, Ermeni ve İslam düş-manlarına bu direnişte yer yok. İrkçılara ve faşistlere Gezi direnişinde yer yok.

Böyle diyerek hareketi böl-müyoruz, hareketi onlar bölü-yor.

Bu direniş her görüşten, her halktan insanın eseriye, ulusalıcılar harekete katılan ya

da sempati ile bakan milyon-ları dışlıyor. Tam da bizi böl-mek isteyen başbakanın iste-ğini yapıyorlar.

Gezi Parkı ve tüm direniş alanları sonuna kadar demo-kratiktir. Herkes görüşlerini

özgürce seslendirebilir. Ezilenlere karşı nefret söyle-minde bulunanlar ise bu demokratik ortamı istismar ediyor. Nefret yayanları, "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganı ile susturalım.

Burası Özgür Gezi Parkı

Başı Meydanı kuruldu

DSİP'li aktivistler Gezi Parkı'ndaki havuzun biraz ilerisine Başı Meydanı kurdu. Sprey boyalarla gökkuşağı çizildi, ortasına dev bir barış işareti yapıldı. Barış Meydanı, "Bizi Biratiye Gelan", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Öz öz özgürlük Kürt halkına özgürlük" sloganlarıyla açıldı.

Burada bir konuşma yapan DSİP Eş sözcüsü Şenol Karakaş: "Gezi Parkı direnişçileri günlerdir polisin gaz bombalarına karşı direniyor. Kürt halkı 30 yıldır bundan çok çok daha kötüsünü yaşıyor. İstanbul, Diyarbakır'ın ne çektiğini bu sayede anladı. Gezi Parkı direnişi, Kürt halkı için de direniştir. Sayın Öcalan'ın başlattığı çözüm sürecine Gezi Parkı'ndan destek veriyoruz. Gezi Parkı'nı direnerek koruduğumuz gibi barışı da kazanacağız."

Buradayız Ahparig

DSİP ve HDK Yürütme Kurulu Üyesi Garo Paylan, Gezi Parkı'ndaki Hrant Dink Caddesi'nin açılışında şunları söyledi: "Arkamızda gördüğümüz Divan Oteli, Hilton Oteli, Harbiye Orduve ve Askeri Müzesi 100 yıl önce Ermenilerin mezarlığıydı. Mezar taşlarımızı alıp Gezi Parkı'nın altına koydular, mezarların üzerine oteller diktiler. Bir halkı yok ettiler. Soykırım yaptıkları gibi, katillerin isimlerini caddelere sokaklara okullara verdiler. Biz buna sessiz kaldığımız için, 100 yıl sonra bir arada yaşamayı savunan Hrant Dink'i de aramızdan aldılar. Biz mezarlığımızı geri istiyoruz. Üzerindeki o otelleri yık, orduveini yık! Buraya Hrant Dink Caddesi adını koyduk. Amacımız Şişli'deki Ergenekon Caddesi'nin adını Hrant Dink Caddesi olarak değiştirmektir. Bunu da başaracağız arkadaşlar."

Cinsiyetçiliğe ve homofobiye hayır!

Başbakana öfkeliyiz. Ama bu öfke bizleri kadınlar ve eşcinselleri aşağılayan küfür-lerle tepki göstermeye itme-meli.

Cinsiyetçiliğe bu direnişte yer yoktur.

Homofobiye bu direnişte yer yoktur.

Transfobiye bu direnişte yer yoktur.

Bunlar egemen sınıfın fikir-leridir.

Biz özgürlük istiyoruz. Kadınların ezilmediği, aşağılanmadığı, hepimizin eşit

olduğu bir dünya için müca-dele ediyoruz.

Biz özgürlük istiyoruz. Eşcinsellerin baskı altında olmadığı, rencide edilmediği, tüm cinsel kimlik ve yönelim-lerin eşit ve özgür olduğu bir dünya için mücadele ediyoruz. Bu düzen küfürle, haka-retle, cinsiyetçilikle değil, hep beraber mücadele ede-rek, mücadelenin dilile konuşarak değişecek.

Direnen aktivistlerin portresi: Genç, özgürlükçü ve darbe karşıtı

İstanbul Bilgi Üniversitesi öğretim elemanları Esra Ercan Bilgiç ve Zehra Kafkaslı tarafından hazırlanan ve internet üzerinden toplam 20 saatte 3 bin direnişçi tarafından yanıtlanan anketin sonuçları, ayaklanan kitlenin kimliği ve talepleri konusunda net ipuçları veriyor.

Yayınlanan ilk sonuçlara göre, sokaka çıkan insanları Tayyip Erdoğan'ın iddia ettiği gibi belirli bir siyasi partinin mensubu veya yandaşı değil.

➔ Direnişçilerin yüzde 39,6'sı 19-25; yüzde 24'ü 26-30 yaşları arasında ve yüzde 75,8'i eylemlere sokağa çıkarak katıldı. Yüzde 53,7'si daha önce hiç bir kitlesel eyleme katılmayan direnişçilerin yüzde 70'i kendini hiçbir siyasi partiye yakın hissetmiyor. Yüzde 14,7'si bu konuda kararsızken, yalnızca yüzde 15,3'ü ise kendini bir siyasi partiye yakın buluyor.

➔ Protestolara destek vermelerinde Başbakan'ın otoriter tavrının etkili olduğuna

kesinlikle katılanlar yüzde 92,4'le birinci sırada.

Polisin protestoculara uyguladığı orantısız gücün etkili olduğuna kesinlikle katılanlar yüzde 91,3, demokratik hakların ihlal edilmesinin etkili olduğuna kesinlikle katılanlar yüzde 91,1, medyanın suskunluğunun etkili olduğuna kesinlikle katılanlar yüzde 84,2. Ağaçların kesilmesinin etkili olduğuna kesinlikle katılanlar yüzde 56,2.

Bağlı bulunduğu siyasi hareketin yönlendirmesiyle eylemlere katıldığını söyleyenlerin oranı ise yalnızca yüzde 7,7 düzeyinde.

%81,2: Özgürlükçü

➔ Protestolara katılanlar en çok "özgürlükçü" nitelemesinin kendilerini tanımlarken geçerli olduğunu düşünüyor. "Özgürlükçüyüm" seçeneğine kesinlikle katılıyorum diyenler yüzde 81,2. Bunu yüzde 64,5 oranındaki kesinlikle katılıyorum cevabıyla "laikim" seçeneği takip ediyor. "Apolititim" seçeneğine katılmıyorum

diyenerin oranı yüzde 54,5.

Protestolara destek verenler arasında, kendilerini tanımlarken "Ak Parti seçmeniyim" nitelemesine katılmıyorum diyenler yüzde 92,1 oranında. "Muhafazakârım" seçeneğine katılmıyorum diyenlerin oranı ise yüzde 75,0.

%96,7: Polis şiddeti durdurulsun!

➔ Protestoların sonucunda ne olmasını istedikleri de katılımcılara soruldu. Direnişçilerin "kesinlikle katıldığım" cevaplarının oranı şöyle: "Polis şiddeti dursun" yüzde 96,7, "Bundan sonra özgürlüklere saygı gösterilsin" yüzde 96,1, "Yeni bir siyasi parti kurulsun" yüzde 37.

%79,5: Darbeye hayır!

➔ Sonuçlara göre "askeri müdahale" olmasını isteyenlerin oranı ise çok düşük. Bu fikre kesinlikle katılanlar yüzde 6,6, katılanlar ise yüzde 2,3. Darbeye karşı olanlar ise yüzde 79,5'la ezici çoğunluğu oluşturuyor.

DSİP'e üye ol!
0531 451 62 51
0555 637 24 50 www.dsip.org.tr

Gezi Parkı'ndan başlayıp önce İstanbul'un sonra da memleketin her yanına yayılan direniş, hem direnenler için hem egemenler için derslerle dolu.

Bırakalım, egemenler kendi derslerini çıkarsın. Onların kitlesel olaylardan çıkardığı ders genellikle "Ah daha çok polis olsaydı!" şeklini alır. Sonra, kendileri de inanmasa bile, "Küçük bir azınlığın yaptıkları... İdeolojik maksatlı... Anarşistler..." gibi zıvalıklara ricat ederler.

Etsinler. Böyle zamanlarda zaten onları dinleyen pek kalmaz. Biz kendi işimize bakalım, kendi derslerimizi çıkaralım.

1) Kitlesel halk hareketleri kimsenin beklemediği bir anda, kimsenin öngöremediği bir anda patlak verir. Ve "patlak" verir. Kimsenin emriyle, talimatıyla, örgütlemesiyle olmaz, tarihte hiç olmamıştır.

Ve bu tür hareketler, çok zaman, önemsiz gibi görünen bir nedenle patlak verir. Tunus'ta bir delikanlının kendini yakması. İstanbul'da birkaç ağacı korumak için eylem yapanlara polislin hayvanca saldırısı. Hatırlayalım, 1 Mayıs'ta polis yine vahşet uygulamıştı, hiçbir şey olmamıştı. Yine hatırlayalım, Taksim metrosunun önünde aylarca Taksim projesiyle ilgili bildirileri dağıttı, bana misin diyen olmadı, tık çıkmadı. Ağaç meselesi nedeniyle tüm İstanbul halkının sokaklara döküleceğini bizzat

"Gezi Parkı Dershanesi"

Marx ve Engels bile tahmin edemedi!

Ve zaten mesele ağaç meselesi değil. Mesele, halkın itiraz, eleştirisi ve memnunsuzluğunun kritik bir eşeğe bir anda ulaşması. Bir anda "Yetti artık!" duygusunun ağır basması. Bu eşeğin ne zaman nasıl aşılacağı önceden tahmin etmek mümkün değildir. Önemli olan, önceden tahmin etmek değil, eşeğin aşıldığı an için hazır olmak.

2) Gerçek halk hareketleri "saf", "pak", düzgün ve düzenli değildir. Her türlü insan, her türlü düşünce ve fikir, her türlü dünya görüşü ve görüşsüzlüğü, her türlü örgüt ve her türlü örgütsüz, sokaklara ve meydanlara dökülür. "Halk" böyle bir şeydir zaten! Sosyalistlerden oluşmaz, mavi tulumlu öncülerden oluşmaz. İçinde sosyalistler de, mavi tulumlu öncüler de vardır; ama gerici, milliyetçisi, futbolcusu ve kaz kafalı da vardır.

Bütün bu insanlar hükümete kendi farklı nedenleriyle karşı çıkmaktadır. Bazıları ağaç kestiği ve AVM yapmayı planladığı için, bazıları Müslüman olduğu için, bazıları yeterince Müslüman olmadığı için, bazıları burjuva bir

hükümet olduğu için.

Ve bütün bu insanlar hükümete alternatif olarak farklı şeyleri arzu etmektedir. Bazıları bir işçi sınıfı iktidarını, bazıları daha yumuşak bir AKP iktidarını, bazıları CHP iktidarını, bazıları da Türk'ün gücünü dünyaya kanıtlayacak bir iktidarı istemektedir. Pek çoğu ise zaten alternatif bir iktidar meselesini aklına bile getirmemiş, sadece Taksim Meydanı'nı veya hatta sadece Gezi Parkı'ndaki ağaçları kurtarmak için sokağa çıkmıştır.

Kitle hareketinin sosyalizm için sokaklara dökülen işçilerden oluşacağını beklemek, garip bir Stalinist hayal dünyasında yaşamaktır. Kitle hareketinin temiz mavi tulumlu sosyalist işçilerden ibaret olmasını beklemek, gerçek dünyayı Stalinist afişlerle karıştırmak demektir.

3) Türkiye'de beş altı gündür olanlar, Mısır Devrimi'nin ilk günlerini andırıyor. Hayır, hayal görmüyorum, uçmuyorum, AKP hükümetinin 18 günde devrileceğini düşünmüyorum. Ama direniş hareketinin yukarıda anlatmaya çalıştığım özellikleri Mısır'da ve burada aynı. Zaten Mısır'da olanları devrim olarak görmeyenler,

tam da kitلة hareketlerinin bu özelliklerini anlamadıkları için görmüyorlar.

Mısır'da, burada ve her yerde, kitلة hareketi başladığı zaman, yukarıda anlattığım özellikler nedeniyle her kafadan bir ses çıkar, hareketin ne tarafa gideceği, hatta herhangi bir tarafa gidip gidemeyeceği belli değildir. Yoğun ve sıcak tartışmalar yaşanır. Bu tartışmalarda düzeni biraz düzeltmek isteyenlerin mi, toptan değiştirmek isteyenlerin mi kitlenin çoğunluğunu ikna edeceği önceden belli değildir. Olaylar hızla gelişir, güçler dengesi sık sık değişir, kitلة bazen vorulur, bazen yine öfkelenip ileri atılır, mücadele inşili ve çıkışlıdır. Bütün bunlar Mısır'da yaşandı ve hâlâ yaşanıyor. Türkiye'de yaşanıp yaşanmayacağı henüz bilmiyoruz. Göreceğiz.

Ama kesinlikle bilebildiğimiz bazı şeyler var.

Birincisi, hem Mısır'da hem burada, yarın her şey bitse ve hareket tümüyle evine çekilse de, artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Bir dostumun sözleriyle: "Taksim Direnişçi iktidara yenilmez, halka yenmeyi öğretti. Bundan sonra bütün iktidarların

işisi zor".

İkincisi, toplumu aşağıdan yükselen bir kitلة hareketiyle kökünden değiştirmeyi isteyenlerin işi, bizim işimiz, "Ay Türk bayrağı taşıyorlar!" diye şikâyet etmek değil, hem taşıyanlarla hem taşıyanların çevresindekilerle tartışmak ve mümkün olduğunca çoğunluğa milliyetçilerin hareketi bölmeğe ikna etmektir. Milliyetçilerin meydana gelmesini engellemek mümkün değildir, ama milliyetçilerin tartışmalarını alt etmek mümkündür.

Üçüncüsü, hareket geri çekilme-yip devam etse bile, zaman zaman gerileyecek, belki bazı yenilgiler yaşayacaktır. Bizim işimiz, gelişmelere uzun vadeli bakmak, moraller bozulduğunda her-kese moral vermek, hareketin ileri adım atabilmesi için en iyi önerileri bulup önermektir.

Önce askeri vesayet geriletildi. Sonra barış süreci başladı. Bu tarihsel adımların ikisi de Türkiye nüfusu bunları istediği için gerçekleşti. Bunları AKP hükümeti bize bahsetmedi, biz kazandık. Şimdi Türkiye nüfusu polis şiddeti istemediğini, tepeden inme kent-sel dönüşüm istemediğini, demokrasinin istediğini gösteriyor.

Heyecanlanmaya, mırın kırın eden, halk kitlelerini ve kitlelerin davranışlarını beğenmeyen varsa... Yoktur. Eminim, yoktur.

Roni Margulies
(02 Haziran 2013)